

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 63.

Z KRAKOWA DNIA 8 SIERPNIA 1821 ROKU WE SRODĘ.

Z Warszawy d. 30 Lipca.

Jego Cesarze wicowska Mosć, Wielki Xże Konstanty, powrócił tu onegdaj, z podróży przedsięwziętej do Litwy dla oteprzenia stojącego tam wojska.

Z Petersburga d. 10 Lipca d. k.

Data 17 z. m. w Caiskiem Siele, w pałacu J. C. Mosć, przybyły tu Krolewski Francuzki Posel nadzwyczajny Hrabia de la Ferronay; miał u Cesarza Jego mosć posłuchanie wstępne, na którem miał szczególne złożyć Jego Cesarz kiej Mosć listy swe wierzynne. Potem również wstępne miał posłuchanie u NN. Cesarzowych w tymże pałacu Cesarzkó Sielskim.

Przez ukaz J. C. M. do Rady Państwa pod d. 4 z. m. Prezesem Rady Państwa w Departamencie spraw cywilnych i duchownych mianowany jest Admirał Merdwinów.

Gazety nasze donoszą, iż podług odebranych doniesień z Odessy, zebrany został przez Turków okręt Rosyjski i o gda Jego wyzięją. Gubernator Odessy przyśłał tu gońca z tą wiadomością.

Z Wilna d. 11 Lipca d. k.

Ściąga od kilku tygodni, a od dnia z

t. m. bez przerwy prawie, dzień i noc, padające deszcze, pamięną dla miasta i okolic naszych zakończyły się klęską. Z dnia 4go na 5ty, nadzwyczajnie już wzbierane koryta Wilenski, podmyło na prawej stronie pasmo góry, która we trzech coraz wyższych miejscach, oddzieliwszy się od swej masy, z rosnącemi drzewami na kilkanaście osunęła się łokci, a parciem wody ku stronie przeciwnej, część bulwaru zepsuła. Tegoż dnia (5) między południem, a pierwszą, nagle na Wilence przybyła woda: powyrywała kanały i tamy, zaościła domy, budynki; z dalekich okolic niosła dachy, sprzęty, kuryta i koła młynowe, naczynia browarne, narzędzia gospedarskie, skrzynie z rzeczami, pozwiązane pościele, dzieci w kolebkach; krzaki, drzewa, pale powyrywane. Część miasta, Saffiazkami zwaną, zupełnie ta nagła powódź zalała: domy, jedne do połowy, drugie i o sam dach w wodzie stały; z niektórych mieszkańcy ledwie uciec zdołali. Przez pięć godzin woda szczybiła; około szóstej wieczorem spadać zaczęła: przez trzy dni nie powróciła do

zwyczajasy wysokości. Mówią o utonięciu kilku ludzi. Największe szczęście, że się ta powódź wpośród dnia zdarzyła. Szkody przez nią zrządzone, w samym mieście, są bardzo wielkie. Wiele rodziny, straciwszy całe imienie, bez sposobu do życia zostało. Najstarsi ludzie nie pamiętają takiego w tej porze roku zdarzenia. Powódź terazajniejsza od tegoroczney wiosenney, na Wilu wyższą była na 3 stopy, na Wilence zaś na kilka łokci. Okolice, osobliwie w kierunku koryta Wilenki, niezmiernie wielkich szkód doznać musiały.

Z Paryża d. 21 Lipca.

Wczoraj przybył tu poseł Hiszpański przy Dworze naszym, Margr. Casarjuo.

Bawiący tu Anglicy obokodzili onegdaj wspaniałym obiedem koronacyą Monarchy swoiego.

Osobliwym trafem zdarzyło się, że stany jenne alpe Francyi d. 5 Maja 1789 w Paryżu otworzone zostały, odkąd rachować się może epoka rewolucyi, i że w 32 lat także d. 5 Maja 1821 umarł Napoleon Bonaparte, i z śmiercią dopiero jego w wielu oczach zakończyła się prawdziwa rewolucya.

W tych dniach kazała policya zabrać wiele psami i rycin tyrczących się śmierci Bonapartego.

Bisku Gandawy, Xze Maurycy Broglio, umarł tu w 55 roku życia.

Wyszedł tu także teraz piękny wizerunek Jenerala Bertranda. Sądzią powszechnie, iż on otrzyma pozwolenie wroćcia zawoją znową do Francyi. (Był on jak wielu innych, którzy otrzymali przez baczność, znaczną na śmierć skazany.)

Podług listu z Linc w Monitorze, od-

była się w Wiedniu wielka wolenna rada pod prezydentcyą samego N. Cesarza, i rozeszła się wieść, że woysko nad Turcką granicą do 60,000 powiększone zostanie. Wymieciają nawet pień naczne do Bukowiny i Siedmiogrodzkiej ziemi pułki. — Podług innego listu, miał Dwór Wiedeński posłać do Stambulu i Petersburga instrukcyje, ofiarując swie te pośrednictwo. Mówią nawet, iż Xze Meisternich odstąpił od zamierzoney podróży do dobrawoich nad Renem i na krótszy tylko czas do Czech wyjedzie.

Wczorajszay dziennik Paryżki zawiera, że poseł Rossyyski, Baron Stroganoff, osadzony w Siedmiu wieżach w Stambule został. Dziennik Konstytucyjonista donosi dalszay: że przed trzema dniami odebrał tę wiadomość, ale tej nie śmiał ogłosić, dodając że W. Sultan nie przyjął ofiarowanego przez innych Chrześcijańskich posłów pośrednictwa.

Z Londynu d. 21 Lipca.

O koronacyi zawierają jeszcze kilka, toteysze co następuje:

Londyn wystawiał d. 19 Lipca z wieloma amfiteatrami i galeriyami, na których znajdowały się tysiące ludzi, naypiękniejszy i rzadki widok. Ogromny szereg galeryy przed domami, w ogrodach i na pustych placach między Westminsterem i jego dziedzińcem, wielkość ich i dogodność, wszystko to wzbudzało podziwienie mieszkanców tej stolicy i milionów ludzi ze wszystkich części kraju zebranych. Wspaniałe urządzenie dziedzińca ogromnego gmachu Westminsteru ścigały także wszystkie na siebie oczy. Liza Królewska i inne zagranicznych ambasadorów i posłów były szkar-

złotem suknem obite, złotemi franzlami i festonami prz ozdobiłone. Podłoga na której stał Królewski stół, była kosztownym kobiercem pokryta. — J. K. Mówił do domu Mowcy towarzyszył także poprzedzającego wieczora P. Blomfield. Gdy zaczęła się processya do Kościoła, staneli Baronowie pięciu portów na środku dziedzińca i czekali na Króla z przydatnym baldachinem. Pomiędzy widzianiami powstał na chwilę śmiech, ponieważ ci panowie nader niezręcznie trzymali baldachin. Xże Wellington, jako wielki Hetman trzymał złotą buławę. Woźni przywiązali z imienia Karów, a J. K. Mówił szedł bez żadney pomocy po wschodach z tronu. Na ostatnim stopniu stanął Król i obejrzał się; prayskoczył jeden z Lordów na którego ramieniu opart się Monarcha i wazedł pod baldachin. — Zaraz po odejściu processyi do Kościoła, czyniono przygotowanie do bankietu. Szeroko złote półmiski, talerze i wszystkie naczynia postawione zostały około tronu. Najpiękniejsze wazy, koszyki i serwisy zadziwiały ciekawych widzów. Stół Królewski nakryty był kosztownym adamaszkowym obrusem, na którym znajdowały się wyszyte herby Krolewskie. Wszystkie stoły nakryte zostały w przeciągu krótkiego czasu. Na samem dziedzińcu nakrytych było 3 stoły, każdy na 56 osób. Na tych i na innych stołach znajdowało się 336 srebrnych talerzy. Obok tronu stały dwa stoły z wetami w złotych naczyniach, i z innymi z przedniego metalu starożytności ozdobami, które już nie jednego z Monarchów stał koronacyjnym dobit, tak o, p. widać było na niektórych zgłoski A. R. (Anna Regina)

i. C. R. (Carolus Rex) Same tylko złote potrawy dawano, i nim processya z Kościoła powróciła, zastawione już ułomni były stoły. Salą oświecało 2000 świec woskowych, oprócz lusterek i lamp. Nadzwyczajny upał był cokolwiek przytry, osobliwie dla dam. — Po oddaleniu się Króla do swoich apartamentów nie mogli się widzowie napatrzeć pięknemu temu urządzeniu.

Gazeta Examiner d. 3 Lipca wysłała z wizerunkiem Napoleona i czarną obwódką pierwszey stronnicy. Rzeczona gazeta rozwiodła się z pochwałą zmarłego Bohatera i czyniła najwyższe wyrzuty Angielskiemu rządowi, że tak źle obchodził się z tym szanownym Mężem.

Mówią tu o ważnym liście który Napoleon na dzień przed śmiercią do jednego z wielkich Monarchów dyktował i własną podpisał ręką, tudzież o dwóch innych listach do swey małżonki i syna, które Montholon ma zlecenie z Londynu porozsyłać. Słuchać ogółem, iż śmierci Napoleona towarzyszyły nader czule okoliczności. Jednym z najpiękniejszych jego wyrzów bydź miał: „Umieram z doświadczeniami tysiąca lat, ale z uczuciem jedney chwili. „ Prawa jego ręka przy zgonie była wyciągnięta, a lewa lekko skrzywiona.

Twierdzą tu, iż kommissarz Francuzki na wyapie S. Heleny wydał protestacyą przeciw przedewziętem środkom względem Napoleona. Głównem tedy punktem bydź ma żądanie jego zwłoków i całego spadku, ponieważ zmarły uważany jest za poddanego Francyi.

List z Cap Havti (na St. Domingo) pod d. 8 Maia zawiera co następuje:

Od niejakiego czasu zaszyły tu znowu zaburzenia, które nader wielkiem groziły niebezpieczeństwem. Jenerał Romain, który najpierwszy rzucił się na łono Rzeczypospolitej, uwiedziony dumą knował nowe obalenie rządu; lecz został schwyłany i rownie, jak jego poprzednik Jenerał Rychard, do Port-au-Prince po zasłużoną karę postany. Dwa wierne mu pułki zbuntowały się tymczasem i przez kilka dni nabawiały nas niespokojnością; lecz i te zostały pokonane i kazano je dziesiątkować. Odtąd panuje tu znowu spokojność. Od 8 dni przytrzymane w tutejszym porcie były wszystkie okręty, które dopiero dziś uwoliono. Przytrzymanie to nastąpiło z powodu rozbójniwych okrętów, z których jeden wsiadł do portu, a drugi stał przed portem. Rząd kazał obydwu po go dział mające opadować, na których znajdowało się wiele złupionych rzeczy. Oficerowie i lud osadzeni są w więzieniu, i niewiadomo jeszcze jaki będzie ich wypadek. Oba okręty nosiły banderę Artigas.

2 Madrytu d. 9 Lipca.

Nieustająca deputacja Stanów mieściwa codziennie posiedzenia; prezesem tej jest P. Calatrava.

Król rozkazał Jenerała por. Eguię wymazać z poczetu służby, ponieważ z duchownymi do Francyi uciekał.

W Murcyi odkryto także spisek przeciw konstytucyi i 36 osób z tego powodu uwięziono.

Neapolitański Jenerał Wilhelm Pepe pojechał z adiutantem swoim do Lizbony.

Xże Infantado znajduje się ciągle w

Guadaluksara; a zatem nie sprawdziła się wieść o jego ucieczce.

W mieście Toro w dawnym Kastylii zaszyło zaburzenie. Około 200 męszkańców zebrało się na rynku i szkalowało konstytucyą. Urzędnicy przywrócili wprawdzie spokojność, ale w noc podpalono 3 domy. Tymczasem nadziechał tamże Jenerał Empejuado.

Listy i gazety z Werakruks pod d. 1 Kwietnia przywiozły tu ciekawe szczegóły o powstaniu w Iguala na drodze z Meksyku do Acapulco. Pułkownik Jumbides, który wysłany był przez Wicekróla do koczania bandy pod Guerrero, złączył się z ostatnim i oba ogłosili niepodległość nowej Hiszpanii. Plac Jumbidesa okazuje, iż on lepiej zna kierujących skłonnościami ludu niżeli Europejscy liberaliści. W państwie Meksykańskiem teodyną ma być religią Rzymsko-Katolicką i żadna inna nie będzie cierpana; wojsko obowiązane nawet jest przetrzeć, aby żadna inna sekta nie wstąpiła się do prawej wiary. Duchowieństwu zachowane być mają dochody i prawa. Nowa Hiszpania ma być od Europejskiej Hiszpanii nie zależną, i zaprowadzony być ma w niej rząd umiarkowany - monarchiczny, Ferdynand VII. ma być Cezarzem nowej Hiszpanii; a gdyby w przepisany przez Stany Meksykańskie czas w Meksyku do wykonania przysięgi nie stanął, tedy powołany ma być na tron Infant Karol, lub Infant Franciszek lub inny jakowy Xże z panującego w Hiszpanii Domu. Junta zarządzać ma krajem nowej Hiszpanii aż do przybycia Króla i wykonania przez niego przysięgi. Jeżeliby atoli wabraniał się

przebudź do Meksyku, tedy ta junta
rządzić ma królem w imieniu narodu aż
do obrania nowego Cesarza. Wszyscy
mieszkańcy nowej Hiszpanii bez różnicy,
Europejczycy, Afrykanie i Indianie,
mają mieć równe prawo do urzędów.

Z Lizbony d. 5 Lipca.

Gdy d. 30 Czerwca układano w Sta-
mach listę kandydatów na 24 radców
stanu, uchwalono na wniosek P. Sar-
miento, iż żaden z duchowych, który u-
czył ślubów klasztorne nie może być
radcą stanu.

Stany uchwalily, iż dotychczasowy
rząd jest rozwiązany, skoro J. K. Mość
zaprzysiął konstytucyją. Dalej uchwa-
liły, iż każdy poczytany jest za burzy-
ciela i buntownika, któryby w obliczu
Króla z jakimś dał się słyszeć okrzykiem,
jak: Nisch żyją Religia, Stany, Kon-
stytucyja, Król konstytucyjny i jego Ro-
dina! Wczoraj proponowano w Sta-
mach, aby przybyłe z Rio-Janelro oso-
by nie były na urzędy powoływane, po-
ki po dotychczasowych nie nastąpi wolne
miejsce.

Projekt konstytucyi Portugalskiej
jest już zupełnie ukończony.

To wyjeżdżie Króla z Rio-Jacairo,
Kże Rejent dotożył wszelkiej staranności
do zapobieżenia zaburzeniom i do poe-
dania wszystkich straconictw. W wydat-
kach krainowych zaprowadził największą
oszczędność i dom nawet swój urządził
na stopień prywatego. Rzetelność nale-
żyłości od skarbu nakazał jak najwyższej
i spieszno rozpoznać.

- Z Bruzelli d. 23 Lipca.

N. Król nasz przyjechał d. 21 b. m.

do Hagi.

Słuchać, iż przejęto obszerną karte-
siondencyją z Paryża do wychodzącego tu
dziennika: *le Flambeau*, i to zapewne by-
ło powodem do tego zabronienia. — Dzień-
nik *le Vras Liberal* wyszedł dziś znowu,
choć i tego drukarstwa jest jeszcze zapie-
czętowane.

Z Sztokółmu d. 19 Lipca.

N. Król nasz wyjechał onegdaj do
Norwegii. W Strömstadt siedzie się z Kró-
lewicem Następca tronu.

Z powodu obozu ćwiczeń w Norwegii
wyraża lepsza gazeta, *Pocata Sztokolm-
ska*: Jak niegdy Grecy zbierali się na
Olimpijskie igrzyska, dla popisywania
się z zręcznością ciała w braterskich wal-
kach, tak też teraz zbrali się po raz pier-
wszy niedaleko Christianii synowie pół-
nocnych pobratynskich państw Szwecyi i
Norwegii, dla okazania przed najuko-
cheńszym Monarchą swey zręczności w
robieniu bronii. Ćwiczenia te mają jedna-
kowy cel z Olimpijskimi, to jest zachęty
do mężstwa i praktycznego ubiegania się
obu narodów w rzemiośle wojennem.

Officerowie, którzy znajdowali się
worszaku Królewica Następcy tronu w r.
1819 przy akademii Upsalskiej i razem z
nim słuchali dawany przez Professora Gey-
era nauki historii Szwedzkiej, postali te-
raz temu profesorowi w upominku nad-
zwyczaj piękney roboty puhar. P. Geyer
wywdzięczając się za ten szacowny dar
oświadczył tym officerom, iż w takim
bądź przedmiocie wniemney historii
Szwedzkiej, który mu wskażą napisze roz-
prawę i drukować każe.

Z Stambulu d. 28 Czerwca.

Posłowię wszystkich wielkich Euro

psychich Mocarstw podali mocne przełożenia Porty przeciw surowemu i okrutnemu iey postępowaniu względem Greków i przeciw postawie, jaką zdaje się względem Rosyi przybierać, która została w ścisłych przymierzach z Austryją, Prusami, Anglią i Francją. Na te przełożenia odpowiedział Reis Effendy znowy większą spokojnością i w ogólnych wyrazach; postowi zaś Angielskiemu z nieco większą otwartością i obszernością — Porta zaprzęca, jakoby ukaranie wielu Greckich duchownych pochodziło z systematu przesławiania religii chrześcijańskiej lub Greckiego naredu i odwołuje się do opieki, której iey Katolicy i Ormianie doznają, tudzież do okoliczności, iż woła służba Boża Grecka nie była w Konstantynopolu na chwilę przerwana; mieni bydlż fałszem, jakoby Kościoły Greckie w stolicy zburzone zostały, a co do zburzonych powsiach, powiada, iż ta uchwałę surowo ukaraną została. Zapewnia, iż co się stało z Patriarchą, to samo stałoby się z Muftym, gdyby się podobnych dopuścił zbrodni; wiarołomność jego dowodzą 11 znajdujących się w ręku Porty listów do Morał pisanych (lecz ich nie okazano.) Ze zaś stracony został w Świąta wielkanocne, to nie stało się z umysłu, ale z przyczyny, iż dowody jego zdrady dopiero w wigilią w wieczor nadeszły. Porta dla własnego bezpieczeństwa musi bydlż nieubłagane surową; ale nikogo nie kazała stracić, o którego winie nie byłaby dowodnie przekonana. Zresztą W. Sultao działa jako niepełny Monarcha, i Bogu tylko winien dać sprawę z czynów swoich. — Posta Angielskiego zapewnił Reis Effendy, że Porta unika wszystkiego, co

by z rądzić mogło wojnę z Rosyją, ponieważ wie dobrze, iż na owczas nie potrafiłaby pokonać buntowników, i przekonana jest, że przy terźniejszej zgodzie wszystkich Europejskich gabinetów żaden kraj nie podniostby za nią oręża. Lecz wszystkie te nieznaki pochodzą iedynie z postępowania Barona Stroganoff i ında się w tej mierze do samego wspaniałomyślnego Cesarza Alexandra. (Baron Stroganoff jest jak powszechnie wiadomo Mąż pelen światła, roządny i szlacheckiego charakteru.)

Postowie Angielski i Francuzki w tutejszej stolicy wezwali dowodców znajdujących się na Archipelagu floty swoich narodów, aby po nieprzyjacielsku postąpili przeciw Greckiej flocie, ieżeliby usiłowała mocą upanować port Smiroy i podobnie przeciw Turkom, ieżeliby spręsiwali się wyniesieniu zatamąd rodzin chrześcijańskich z ich własnościami.

Z NoreMBERGI d. 20 Lipca.

Gazeta tutejsza "Korrespondent Niemiecki", zawiera następnący zagatkowy list

Z Zante d. 17 Czerwca.

Oddawna oczekiwali Grecy w znowy większą niespokojność i niecierpliwość takiego niewesoby, która ich uratować i przyszłość ich ustalić miała. Trudno ten i postaniec znaleźć się nakoniec pomiędzy niemi, i poczytują się już na szczęście szczęścia. O tej osobie nie można nic z pewnością powiedzieć. W terźniejszych okolicznościach trudno jest, a nawet niepodobna przy tysiącanych zmyśleniach, doysć prawdy. Rząd, rozumie odług swoich widzi mi się. Kto nie wie jak żyć na świat, a nawet wulkanizma wybijać

nia mieszkańców tych okolic, nie potrafił sobie wystawić takie przybycie powyższego meża w ciele Grecyi sprawiło zaosł. To tyko pewnem się b. dź zdanie, że przywiózł go 18to działowy Amerykański okręt. Od przylądka Dobrej Nadziei ciągnany był ten okręt przez kilkanaście Angielskich okrętów; ale że jest szypkiem żeglarszem nie mogli go dognać. Przez zwyciężył wsiy tkie trudności i z szypokością płała przebywszy wszystkie morza, zawinął szczęśliwie do portu Novatio.

Od granic Tureckich d. 16 Lipca.

Gdzie się teraz Xis Alexander Ipsylanty znajduje, nie można z pewnością wiedzieć. Podług listu jednego młodego Greka pod d. 28 Czerwca Kantakuzeno miał tylko mały oddział woyska w Multanach zostawić, a sam z głównym korpusem złączyć się z Ipsylantym, który utrzymuje się w warownem swoim stanowisku i częstokroć na nieprzyjaciela uderza. Najmłodsza siostra Ipsylantego posłać mu miała cały swój posak, w kwocie 20,000 Czer. zł. z oświadczeniem: iż woli być dziewczką w wolnej Grecyi, niżeli Księżną bez oyczyzny. — O stanie Greków wewnątrz Turcyi przez uciekających tylko można mieć wiadomość, oikt bowiem nie odważa się pisać, ponieważ chwyta się listy, a żydzi i Turk młotomaczą. Amunicyją przywożą Grecy szczególnie z Hiszpanii, dostawiają iey także onem okręty Amerykańskie i Maltańskie.

Z podpisami najsławniejszych mieszkańców wielu miast i powiatów Wołoskich nadeszło z Bukaresztu do konsula Rosyjskiego, który znajduje się teraz w Her-

manstadt, przełożenie, w którym wyrażali: "Polegając w zupełnej ufałości na traktatach i opiece Rosyji, byliśmy spokojnem widziemi zdarzeń, gdy nagle własności nasze przez Turków napadnione, złupione, domy i Kościoły spalone, nasi Kapłani i część ich parafianów wybiegtemi zostały, aby tylko tem większą liczbę Sultanowi przestać głów na dowód ich sromotnych czynów i buntu, o którym my wcale nie myśleliśmy. Prosimy zatem oprzeszanie rzeźnego naszego przełożenia Najjaśniejszemu naszemu Opiekunowi, aby nas raczył wesprzeć i od zupełnej zagłady zachować."

Janczarowie Stambulscy sprzeciwiać się mają wysłaniu z pomiędzy siebie korpusu do Morei; reprezentanci ich w dywanie cofnąć także mieli zezwolenie swoje w mieście Matu dane na nowe urządzenie woyska, ponieważ die podoba się ich kolegom. Musi zatem wszystko na dawnym stopniu pozostać.

Na giełdzie w Hydra wyznaczone zostały nagrody za uzbrojenie korsarskich okrętów przeciw Tureckim. Wszystkie przedmioty na okrętach pod obcą banderą przychodzące są gotowiną płacone; zboża jest podostatkim i w handlu wielki ruch panuje. Obcy spekulanci śpieżą do Argentra, gdzie aader tanio sprzedają poczynione na Turkach zdobycze.

Od granic Włoskich d. 12 Lipca.

Basza Egiptu odmówić miał Porcie wszelkiej pomocy, obiecując tylko dostawić woysku Tureckiemu nad brzegami żywności; lecz tę zabraly okręty Greckie. Mówią nawet, iż pomiędzy ajn em tego Baszy na Greckich wyspach i nascelnikami powstańców Greckich, miało

wicie w Morei ścisła zachodzi porozumienie.

Ol Brzegów Menu d. 24 Lipca.

Z Darmstadtu donoszą: że rozporządzenia tam układy wielu Niemieckich krajów względem handlu ciągle się odbywają.

W Heilbron otworzony został d. 17 b. m. w obecności Króla Wirtembergskiego nowy szluzowy kanał; przez który statki bez przeladowania do Nekarji przechodzić mogą. Kosztuje on przeszło 140,000 talarów i otrzymał nazwisko kanału Wilhelma. — Teraz pracują w Niemczech nad splawem wyższej Elsy, kopią kanał i zakładają wielkie szluzy, które gdy ukończone zostaną, Niemcy mieć będą własny splaw bez przechodzenia przez obcą granicę do morza północnego &c.

Napoleon zniszczoną bardzo przez wojnę wieś Kostheim przy Moguncji uwolnił był na 15 lat od wszystkich podatków i nawet opłaty od mostu pod Moguncją. Wieś ta odprawiła teraz za niego żalobne nabożeństwo.

Bieg gońców przez Frankfort między Londynem, Paryżem, Wiedniem i Petersburgiem jest od niedawnego czasu nader czersty.

Król Angielski dopiero na końcu Wtorenia oczekiwany jest w Hannoverze.

Króle Elektor Heski zalecił zbrojowcom w Kassel, Ziegenhayn i Hansu zakupować wszelką broń, była tylko podobna wydanego wzoru robioną była. Tenże Król udzielił d. 26 Lipca Xciu Thurn i Taxis ienność poczty w całym Elektoracie.

Z Włoch d. 16 Lipca.

D. 13 i 14 gościńcem od Florencyi pierwszy i drugi batalion Austriackiego pieszego pułku Xcia Albrechta Lichtensteina pod rozkazami pułkowego dowódcy, Pułkownika Reisinger, przybyły nad Ponte Milvio (przed bramami Rymu) i postali z prośbą do J. Świątobliwości o Papiezske błogosławieństwo. Za otrzymaniem zezwoleniem wszedłi wszystkie lud brama del Popolo do Rzymu, ciągnął z wojskową muzyką przez plac Corso, stanął na dziedzińcu pałacu Kwirinalskiego w sżyku, uczynił głowie Kościoła honory wojskowe, otrzymał od J. Świątobliwości błogosławieństwo i powrócił w tym samym porządku do swego stanowiska nad Ponte Milvio. Nazajutrz udali się oba bataliony w dalszą do Neapolu drogę.

Karabinierowie Papiezcy dowiedziawszy się, że kupa rozbójników przy Pozzaglia (niedaleko Tivoli) porwała kilkadziesiąt osób, udali się d. 10 b. m. rano przedwzięci w niedostępne góry. Rozbójnicy na ich zbliżenie się niekiedy z największym pośpiechem, zostawiawszy uprowadzone osoby, które bez przeszkody mogły do swych domów powrócić. Zaraz potem przybył posłaniec od niejakiego Silvestry z okupem 1300 sztuków za jego porwaną żonę. Karabinierowie wzięli to pieniądze, dla zwrócenia ich P. Silvestry.

Wielkorządca Piemonto, Hr. Prolungo, dla zafatwienia potrzeb krajów, które przez ostatnią rewolucją znacznie zwiększone zostały, nakazał nową opłatę od spadków, odkazów i darowizn po zmarłych, od której wyjęto tylko odkazy dla szpitalów i miłosiernych zakładów.

DODATEK

DO N^{ro} 62.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 8 SIERPNI 1821 ROKU WE SRODĘ.

— Z Krakowa. —

Szkola Sztuk pięknych w swoich początkach nie będąc dożyć opatrzoną w potrzebne wzorki, zamydła jednak Opiekunów i Dobrocią powodowany Prof. Maler: Józef Peszka, ma sobie za zaszczyt złożyć winne podziękowanie W. Jmć Xięciu Białkowskiemu, Starszemu XX. Misyonarzów na Stradomiu, iako też W. Jm. Panu Bonoe za wzory udzielone na ten rok Uczniom tejże Szkoły, którzy widząc tak wysocze talenty są szacowane z większą pilnością im się oddają.

Do Redakcyi Gazety Krakowskiej.

W dodatku do Gazety Krakowskiej w Nrze 61 stoi:

„Co się tyczy szkoly sztuk pięknych, który ktos nie znający iey fałszywie w dodatku do poprzedzającej gazety Krakowskiej wystawił iakoby lezcie uorganizowaną niebyła, — ocale rzecz się ma inaczej..

Na to — spomniany nie znający tak w krótkości data odpowiedź:

Nic szkodliwszego iak błąd, nic pożyteczniejszego nad prawdę: wiele więc

na tem zależy, aby w ważnym przedmiocie, o którym tu mowa mała Publiczność wyjaśnienie. — Rozróżnić tu naprzód potrzeba tak nazwane wystawienia obrazowe od ex-minów uczniów akademicznych. Do pierwszych należą plody wszelkich dzieł mistrzów, iak to widzimy w rocznych wystawieniach Warszawskich: do drugich należą samych tylko uczniów prace zdawaniem oraz sprawy z teoryi i ony zastosowań, iak iak to co rocznie odbywać się zwykło na publicznych examinach akademicznych. Do wspomnioney zaś teoryi należą następujące wiadomości, iako to: proporcey ludzkiego ciata, powziętey z anatyomii, anatomii, draperyi czyli fatydorzutów, perspektywy, cieniowanie czyli światłocienia, rysunek okalic, budownictwa wzorów rękodzielnych, i t. d. — Popisywanie się uczniów z wiadomościami swemi w archeologii, a przynajmniej z Wied. selmana Polkiego, aco przyjemnem byłoby także Publiczności tem bardziej, gdy takowe wiadomości i examina stałyby się cechą rozróżniającą ćwiczenia szkoly akademicznej od przerysowań szkoly gimnazyalnych, i prowadzą do własności.

Takim tylko mezą być oraz cel ustanowienia szkoły malarskiej zatwierdzone od Trzech NN. Dworów, taki zamiar opatrzenia tej własnym funduszem i wyznaczenia trzech dla niej profesorów, Rysunku, Malarstwa i Szyteństwa.

Z Wiadnia d. 31 Lipca.

Stosownie do wyższego uwiadomienia d. 1 Sierpnia r. b. w sali zgromadzenia Stanów niższej Austrii nastąpi o godzinie 10 przed południem w skutek najwyższego patentu z d. 21 Marca 1818 dziewiętnaste losowanie dawniejszych rewersów długu krajowego.

Zakaz wyprowadzania z krajów Austriackich i przeprowadzania przez nie i wszystkie Austriackie porty łodzi do krajów Włoskich został wyrokiem I. C. K. Mei z d. 23 b. m. cofnięty.

Listy z Stambułu pod d. 10 Lipca (pisze Dostrzegacz Austriacki) zawierały dalsze doniesienia o położeniu rzeczy w tej stolicy.

Powtorzony nakaz uzbrojenia wszystkich Mahometanów powiększył od dawna mianą obawę i spokojność publiczną. Ta obawa ziszcza się aż nadto d. 2 Lipca, w drugie święto Baramu. W. Sultan udał się podług zwyczaju z całym swoim Dworem i magnatami państwa na letnią zabawę do Dalmanagscha, niedaleko Bechik, klasztoru i piękną kioską przyległą do białej doliny. Leżąc nim jeszcze ukonczyły się rzucające dard i inne igrzyska, strzedz się dalo kilka wystrzałów. Te były zapewne hasłem dla zapalonych głów, ponieważ około godziny 3 z południa pokazała się około 1500 różnego stanu Turków, pomiędzy którymi wielu janczarów i wojsk Azjatyckich zebranych, którzy powiększając części przeciągali przez głów-

ny ulicę Pera z okropnym krzykiem i ustawicznym strzelaniem. W. Admiral i Beseh Aga (Minister policji) pośpieszyli zaraz na miejsce, dla utrzymania tej kupy od dalszych zdrażności. Jakoż nakoniec rozeszła się ta tłuszcza. W. Sultan jak tylko dowiedział się o tem, każe tego zaraz wieczora przywołać do siebie W. Admirała, Agę janczarów i Topdahi Baschi (generała artylerji, któremu szczególnie powierzone jest bezpieczeństwo chrześcijańskiej części miasta,) dla wyrażenia im gwałtu swojego z powodu niecznych tych zdarzeń i wydania surowych rozkazów na dzień następujący. Trzej ci pierwsi naczelnicy siły zbrojnej tej jeszcze nocy kazali do siebie przywołać wszystkich officerów sztabu, i nazajutrz rano widzieć się daly wszystkie stráže patrolowe. Wielu officerów stało po ulicach Pera i w miękawkach posłów zagranicznych, dla zapobieżenia natychmiast przywróceniu publicznej spokojności. Dzielne te środki nie były bezskuteczne; lubo i w tym dniu pokazały się tysiące zbrojnych ludzi w Pera, nie popełnili jednak podobnych zdrażności, jak dnia poprzedzającego, i rozeszli się. Rząd przejęty temi zdarzeniami i przełożeniami rzetelnych Muzulmanów, nakazał młodzieży i pospolstwu słażyć broń, co początkiem być może za odwołanie powszechnego uzbrojenia. Wiele hat i szalawców, w których mieszkałi burzliwi janczarowie i podobni im ludzie, zostały zbuczonemi, a oni częścią na okięgach części w zamkach Bosforu uwięzionemi. — Pod Buiukdere ciągle jeszcze obozuje z 12,000 ludzi Ibrahim Basza Brusy i utrzymuje surową karność tak względem Chrześcijan, jako i Turków. Takim to środkiem winna stolica tutejsza spokojność,

która może nie będzie już daley przerwana. — Nowo mianowany Hospodarem Wołoszczyzny, Xże Karol Callimachi, który dotąd pod strażą zostawał w Stambule, odesłany został, d. 9 b. m. z całą swoją rodziną do Boli niedaleko Brussa. Zapewniali, iż Porta kazała mu osiadać, że utrzymuje go przy jego godnościach i oddalenie go z stolicy uważać powinien za dobrodziejstwo, nie jako wygnanie.

Data 6 i 7 Sierpnia 1831.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.
korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Przenicy	20 — 19 —	17 —	
— Żyta	16 — 15 —	14 —	
— Jęczmienia	11 — 10 —	9 —	
— Owsa	7 — 6 —	5 17	
— Jagiel	40 — 36 —	34 —	
— Grochu	12 — 16 —	15 —	
— Bzopaku	16 — 15 —	14 —	

W Gdańsku dnia 27 Lipca.

Łaszt 30 korey wynoszący.

Przenicy	od Złp.	460	do	700.
Żyta	— —	320	—	360.
Jęczmienia	— —	200	—	240.
Owsa	— —	200	—	220.
Grochu	— —	300	—	360.

Biog Piędzdy

W Krakowie d. 6 Sierpnia.

Czer. Zł. Holl: moneta Courant	Złp	19	gr.	27
— detto Cesaraki	—	19	—	22
Fryd. Pruskie	—	34	—	15
Lpidor	—	37	—	—
200 frankowy	—	32	—	—
Szety Wiedeńskie za 100	—	232	—	—
Złoty tyński Szejnami	—	1	—	20

Do

Redaktora Gazety Krakowskiej.

W czasie pobytu mego w Warszawie, doszedł ręk moich Nr 27 gazetki Krakowskiej, w której, z najwyższem uczuciem wdzięczności dla Staquwego ioy

Redaktora, wycztałem szlachetną obronę mey sławy, przeciw Ostrzeżeniu w Nrze 52 Gazety Krakowskiej, przez P. Ferdynanda Sroczyńskiego umieszczonemu. Z tej obrony dowiedziałem się dopiero o wspomnionem Ostrzeżeniu: albowiem to, ani w Gazetach Warszawskich, ani w Dzienniku Woiwódzkim, pomimo oświadczenia i starań P. Sroczyńskiego, umieszczonem niebyło. Późno więc odczytałem takowe, późno przesyłam odpowiadź na nie.

Bezstronność Redakcyi i cenzury, spodziewać mi się kaza, iż przyełwży jedno, utraczy odmówić miejsca drugiemu. Wszakże odpowiedź zastosować musiałem nieco do uczuć i stylu Autora Ostrzeżenia; sądcę zatem, iż dostownie bądźle mogła być umieszczoną, tak następuje:

ODPOWIEDZ

o a

Ostrzeżenie.

W Nrze 93cim Korrespondenta Warszawskiego, donosząc interesantem projektu Towarzystwa Rolniczo-handlowego w Pińczowie, o korzystnych w tej mierze zdaniach Dzienników osob zagranicznych nadmienilem także: iż przez parę pomysłowych procesow ubył z massy sługów przeszło million. Na te słowa, tak gdyby elokwencyjnie uderzony, oderwał się natychmiast w Gazecie Krakowskiej Nr. 52 P. Ferdynand Sroczyński, stosując też słowa do siebie, chociaż z nim wzmianki żadney niezrobiłem. — Szczególna dumliwość! — Moż a ią porównać z przysłowiem: oders w stół, a nożyce się odziegu. — Ztem wstytkiem zapewnić go mogę, iż w parze procesow, o których wspomniałem, nie mieści się wcale materia tego pretensyja. — Nigdy nie uczulałem że wierzyciel tego, którego wierzycielności walurą jest zero. — W żadnym Blansie, rok rocznie przezmnie sporządzen m, nieznawdzie nikt Sroczyńskiego. W uwagach takich moich ogólnych wczyta o nim te słowa: Nie dał nic. Nie wziął nic.

Od lat ośmiestu siewiał nawnie sprawiedliwley dobroczynność swoich Margrabstwo Myszkowski. Jako ich Expromittent, przed ięzwiałem gotli-sza, niż inni przedemną, obronę: bom się przekonał z urzędowoych, przezmnie wynale

zionych dokumentów, że nie Margrabstwo
żemu, lecz on jeszcze Margrabstwem był
w nieu. różno więc narzeka, iż zrobi-
łem zamach na wydarciu mu majątku: bo
on od tak dawna Axtoren, a ja tylko de-
fensorem. — Nie wydarciem więc, lecz
bronię wydarcia.

Odpręża nowym jeszcze processem;
lecz zapewnić go mogę, że będzie to sa-
mo co z pierwszym; bo cały świat zgo-
dził się na to, że, *ex nihilo, nihil*.

Twierdzi że korzystał ze słabości
brata jego Franciszka, dla tego, że m o-
trzymał wyrok zaoczny, tak mniema, w
teoczas, gdy on w Głicyi imieriałą cho-
robą był złożony i że w ctery dni po
wyroku umarł. — Na to odpowiadam:
iż niemógłem wiedzieć o Kielcach, że pro-
ciwnik za granicą choruje i że od wyro-
ku umrze; bośmy nie byli w takich sto-
sunkach przyjaźni, ażeby szafety dono-
siły o stanie zdrowia jednego, drugiemu.
Wyrok zapadł dopiero w lat trzy po wy-
danych zapowach, a więc niemógło być
żadnego podeyscia. Był czas do opatrze-
nia informacją Patrona swojego; lecz,
że urzędowym i jasnym dokumentem,
niemożna było nic zerzucić; przeto naj-
stosowniej było milczeć, gdzie niebyło
co powiedzieć.

Ostrzeż publicznosc i possessorów
dóbr pomargrabskich, ażeby w czwog-
ści niewdawali się zemną. — Sądzi za-

powne po sobie że publicznosc i posses-
sorowie, do tego stopnia są ignorantami,
iż niewiedza o aktach publicznych i o pra-
wie, które każdego wchodzącego z kim
w czynności obciążają i od narażenia się
na straty zabezpieczają.

Donosi publicznosci, że m uczynił
zamach na wydarciu mu majątku, że jest
napadnięty przezemnie, i zagrożony ru-
szeniem z majątku. — Z tego wnosić na-
leży, iż ostrzegający, nie jest obozenny
z ustawami i wyrazami technicznymi Wy-
działu Sprawiedliwości Cywilizowanych
narodów. — Zamach, napadnięcie, wy-
darcie, oznacza czyn gwałtowny, jaki
się widar a podróżującym w puszczech
Hermanstadtu, Kalabrii i t. d. lecz ja
nie tylko w lesie, ale nawet na ulicy,
nie miałem sposobności spotkać się z P.
Ferdynandem Sroczyńskim, gdyż się
wcale o sobie nieznamy ze sobą. — Po-
zwanie zaś tego przed sąd, nieznaję
się u nas zamachem, ani napadnięciem;
a uwolnienie się przez wyrok sądowy,
a urotony czyley pretensyi nieznaję
się wydarciem majątku.

Za użycie podobnych' wyrazów, mógł-
by lat o P. Ferdynand Sroczyński od ko-
go innego zastużoną odebrać nagrodę:
odejmnie odbiera ledynie z Horacuszę
naukę: *S... dum vitant, vitia in con-
trarium ruunt.*

Szaniecki.

ONIESIENIA.

W dniu 10 Sierpnia r. b. o godzinie 10 zrana odbędzie się w Domu pod L.
61 na Kazimierzu licytacja na wdzierżawienie dwuroczne mieszkań w tymże Do-
mu znajdujących się, od 1go Października r. b. do ostatniego Września 1823 r. ku.
Chcący licytować raczą być opatrzeni w Vadium Zł. 25. — Tegóż dnia popołu-
dniu o godzinie 3 przy ulicy Grudziękiej pod L. 180 będą sprzedawani zajęte efekta,
jako to: stolarszczyzna, suknie, kanapa, krzeselka i obrutki. — W Krakowie dnia
3 Sierpnia 1821 r.

H. Salomoński, Kom. S.

W dniu 11 Sierpnia r. b. o godzinie 3 popołudniu w Domu pod L. 537 przy
ulicy Floryjańskiej będzie także Dom na lat trzy wdzierżawionym, to jest od 1go
Października r. b. do ostatniego Września 1824 r. w drodze ekzekucyi Administracy-
yj, a warunki zapublikowane będą przed licytacją. Chcący licytować raczą się w
Vadium Złp. 100 zaopatrzyć. — W Krakowie d. 3 Sierpnia 1821 r.

H. Salomoński, Sekw. Rząd.

Dnia 10 b. m. i r. o godzinie 9 rano w Domu przy ulicy Floryjańskiej pod
L. 542 odbędzie się sprzedawanie przez publiczną licytacją w drodze ekzekucyi Sądowej
zatrudowanych różnych sprzętów domowych, jako to: stołów, komod,
kanap &c tudzież wdzierżawienie sklepu na dół na rok ieden. Zyczący sobie za-
licytować takowe, na oznaczony czas i miejsce zgutowem zoydą się piemiądami. —
W Krakowie d. 7 Sierpnia 1821 r.

T. Jareyski, Kom. S.